



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 572/2025
12.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Дејановић, адвокат из ..., против тужених Месне заједнице Нови Кнежевац, коју заступа законски заступник ББ и Општине Нови Кнежевац, коју заступа пуномоћник Марина Мишковић, адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа, ништавости уговора о привременим и повременим пословима и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 940/24 од 07.11.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 940/24 од 07.11.2024. године, у ставовима првом и четвртом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац П1 74/23 од 03.04.2024. године, ставовима првим и другим изреке, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилац засновао ради однос код тужене Општине на неодређено време дана 11.03.2017. године, и да су ништави уговори о обављању привремених и повремених послова за временски период од 01.03.2017. до 30.06.2020. године, ближе означени бројевима и датумима закључења. Ставовима трећим и четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилац засновао радни однос код тужене Месне заједнице на одређено време дана 01.01.2021. године; да су ништави уговори о обављању привремених и повремених послова за временски период од 29.12.2020. до 31.03.2023. године, ближе означени бројевима и датумима закључења; да се обавезе тужена Месна заједница да са тужиоцем закључи уговор о раду на неодређено време и врати га на рад. Ставом петим изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади парничне трошкове од 270.000,00 динара.

Пресудом (погрешно означеном као решење) Апелационог суда у Новом Саду Гж1 940/24 од 07.11.2024. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу одлуке о захтеву за утврђење постојања радног односа код тужене

Општине Нови Кнежевац на неодређено време дана 11.03.2017. године и тужба у том делу одбачена. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима другом и четвртом изреке и утврђено да су назначени уговори о обављању привремених и повремених послова закључени између парничних странака ништави. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова и одређено да свака странка сноси своје парничне трошкове. Ставом четвртим изреке, жалба тужиоца у преосталом делу је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлука садржаних у ставовима првом и четвртом изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу у смислу одредби члана 441. и члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Погрешним означавањем врсте одлуке, коју је другостепени суд у разлозима правилно засновао на одредбама чланова 394. тачка 4. и 401. став 3. ЗПП, није почињена битна повреда одредаба парничног поступка, већ очигледна омашка у писању, која се по члану 362. ЗПП може исправити у свако доба.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, са пребивалиштем у ..., је као ... Скупштине општине Нови Кнежевац у временском периоду од 11.03.2017. до 31.12.2020. године са туженом Општином закључио сукцесивно 17 уговора о привременим и повременим пословима, за уговорену месечну накнаду од 25.000,00 – 30.000,00 динара. У овим уговорима наведено је да ће обављати послове ... у згради локалне самоуправе, као и Међутим, тужилац је све време радио у ... као ..., без обавеза евидентирања присуства запослених, а послове ... није обављао он, већ јавно комунално предузеће. Након тога, у временском периоду од 01.01.2021. до 31.03.2023. године, тужилац је закључио више уговора о привременим и повременим пословима са туженом Месном заједницом, али за ово правно лице он није обављао никакве послове, већ је и даље радио као ... у

Првостепени суд, позивом на одредбе чланова 197. и 32. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18), чланова 27е. и 27к. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ бр. 108/2013 ... 199/20) и члана 30. ставова 1. и 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“ бр. 129/07 и 83/14) одбија тужбени захтев у делу за утврђење да је тужилац засновао радни однос на неодређено време са туженом Општином 11.03.2017. године, односно туженом Месном заједницом 01.01.2021. године, из разлога што послови које је обављао нису били систематизовани општим актом тужене Општине, нити општим актом тужене Месне заједнице која има само једног систематизованог запосленог – секретара. Надаље, до 31.12.2020. године, постојала је забрана запошљавања у јавном сектору, а након тога до 31.12.2023. године ограничење у запошљавању које је било условљено престанком радног односа запослених у претходној години. Најзад, одборник док му траје мандат не може бити

запослен у општинској управи, а ако је то претходно био мирују му права из радног односа док траје мандат. Осим изнетог, код тужене Општине није постојала стална потреба за пословима ноћног чувара, што потврђује чињеница да након истека времена за које се тужилац ангажовао на овим пословима није ангажовано друго лице. Све изнете околности воде закључку да нема злоупотребе права јаче стране у спорном правном односу.

Другостепени суд налази да је првостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 3. ЗПП, када је донео мериторну одлуку у односу на тужену Општину. Рок од 60 дана за покретање спора по члану 195. Закона о раду у односу на овог туженог почео да тече престанком радног ангажовања тужиоца 01.01.2021. године, па је у време подношења тужбе 21.08.2023. године тужилац био преклудирани у том праву. У преосталом делу којим је одбијен тужбени захтев за утврђење постојања радног односа код тужене Месне заједнице, другостепени суд прихвата разлоге на којима је заснована првостепена пресуда. Тим разлозима додаје да између ових лица није постојао однос субординације, као основни елемент радноправног односа, пошто тужилац фактички није радио у просторијама месне заједнице, није извршавао радне налоге за ово правно лице, већ је све време фактички био радно ангажован код тужене Општине Нови Кнежевац.

По становишту Врховног суда, правилно је другостепени суд одлучио када је првостепену пресуду укинуо и тужбу одбацио у делу захтева који се односи на тужену Општину, односно потврдио првостепену пресуду у делу одлуке којим је одбијен тужбени захтев у односу на тужену Месну заједницу.

Из меродавне материјалноправне регулативе, на којој је одлука правилно заснована, несумњиво је да је у време када су закључивани спорни уговори о привременим и повременим пословима тужиоцу било забрањено да заснује радни однос код тужених, пошто је био ... Општине Нови Кнежевац. Осим тога, постојала је и општа забрана запошљавања у јавном сектору, односно ограничење запошљавања, послови које је тужилац фактички обављао за тужену Општину нису били систематизовани општим актима тужених, па нема околности које би у конкретном случају упућивале на злоупотребу правног основа радног ангажовања. Правилно је другостепени суд применио одредбе члана 195. Закона о раду, када је нашао да је тужилац преклудирани у праву да захтева утврђење постојања радног односа код тужене Општине Нови Кнежевац.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић